

Sygn. akt **XI Ka 560/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Włodzimierz Śpiewła

Sędziowie: Mariusz Jaroszyński (spr.)

Krzysztof Wojtaszek

Protokolant: Wioleta Zawadzka

przy udziale prokuratora Elżbiety Książek – Sadło

po rozpoznaniu dnia 22 sierpnia 2019 r.

sprawy **B. O.** urodzonego (...) w B., syna A. i J. z domu Ś.,

w przedmiocie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 15 marca 2019 roku sygn. akt. II K 621/18

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G. – Kancelaria Adwokacka w R. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony skazanego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Mariusz Jaroszyński Włodzimierz Śpiewła Krzysztof Wojtaszek

Sygn. akt XI Ka 560/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim wyrokiem łącznym z dnia 15 marca 2019 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II K 621/18 ustalił, że **B. O.** skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 stycznia 2002 roku, prawomocnym w dniu 6 lutego 2002 roku, wydanym w sprawie II K 777/01 za czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie 4 do 5 czerwca 2001 roku w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres

3 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wymiarze 30 stawek po 10 złotych każda, postanowieniem z dnia 31 marca 2004 roku w sprawie II Ko 574/03 zarządzono skazanemu wykonanie zastępczej kary 50 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę, karę grzywny wykonana w dniu 11 marca 2004 roku; postanowieniem z

dnia 31 marca 2004 roku w sprawie II Ko 1656/03 zarządono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności; kara została objęta wyrokiem łącznym II K 161/05 i odbyta;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 17 lipca 2002 roku, prawomocnym w dniu 25 lipca 2002 roku, wydanym w sprawie II K 747/01 za czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od 30 kwietnia do 1 maja 2001 roku, od 8 do 9 maja 2001 roku, od 28 do 29 maja 2001 roku w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. na karę dwóch lat pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wymiarze 100 stawek po 10 złotych każda, dozór kuratora oraz zobowiązanie do naprawienia szkody; postanowieniem z dnia 28 listopada 2003 roku w sprawie II Ko 574/03 zarządono skazanemu wykonanie zastępczej kary 50 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę, karę grzywny wykonana w dniu 11 marca 2004 roku; postanowieniem z dnia 31 marca 2004 roku w sprawie II Ko 1655/03 zarządono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności i skazany tę karę wykonał w okresie od 15 września 2006 roku do 15 września 2008 roku; kara została objęta wyrokiem łącznym II K 161/05 i odbyta;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 13 stycznia 2003 roku, prawomocnym w dniu 21 lutego 2003 roku, wydanym w sprawie II K 1655/02 za czyn z art. 291 § 2 i 1 k.k. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 20 godzin miesięcznie; skazany wykonał karę

w formie zastępczej kary pozbawienia wolności w okresie od 15 września 2006 roku do 21 października 2006 roku;

IV. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 24 stycznia 2006 roku, prawomocnym w dniu 12 września 2006 roku, wydanym w sprawie II K 161/05, którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach II K 747/01 i II K 777/01 i jako łączną wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 1 grudnia 2006 roku warunkowo przedterminowo zwolniony z okresem próby do 1 grudnia 2009 roku, kara została uznana za odbytą w całości;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 26 maja 2011 roku, prawomocnym w dniu 3 czerwca 2011 roku, wydanym w sprawie II K 1001/10 za czyn z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od września 2010 roku daty dziennej nieustalonej do września 2011 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 13 października 2010 roku do 2 grudnia 2010 roku oraz przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 2400 złotych, postanowieniem

z dnia 10 lipca 2012 roku w sprawie II Ko 2804/12 zarządono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności i skazany odbył tę karę w całości w okresie od 14 marca 2013 roku do 24 października 2014 roku;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 28 marca 2012 roku, prawomocnym w dniu 5 kwietnia 2012 roku, wydanym w sprawie II K 41/12 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 4 września 2011 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres

3 lat próby oraz oddaniem pod dozór kuratora sądowego; na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywnę w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 4 do 5 września 2011 roku, postanowieniem z dnia 11 lutego 2013 roku w sprawie VIII Ko 307/13 zarządono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności; kara została objęta wyrokiem łącznym II K 355/13;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 maja 2012 roku, prawomocnym w dniu 6 czerwca 2012 roku, wydanym w sprawie II K 225/12 za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 4 marca 2011 roku do 19 stycznia 2012 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywnę w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 19 stycznia 2012 roku do dnia 21 stycznia 2012 roku, skazany wykonał karę grzywny w dniu 1 kwietnia 2016 roku, kara została objęta wyrokiem łącznym II K 355/13;

VIII. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 17 września 2013 roku, prawomocnym w dniu 8 listopada 2013 roku, wydanym w sprawie II K 355/13, którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach II K 41/12 i II K 225/12 i jako łączną wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby; postanowieniem z dnia 14 maja 2018 roku w sprawie VIII Ko 2012/18 zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszonych kar pozbawienia wolności; na poczet kary zaliczono okresy odbytych kar ze spraw podlegających łączeniu od 4 do 5 września 2011 roku oraz od dnia 19 stycznia do 21 stycznia 2012 roku łącznie 3 dni oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. kara uległa skróceniu o 24 dni; pozostała do wykonania karę pozbawienia wolności skazany będzie odbywał w okresie od 25 września 2021 roku do dnia 27 sierpnia 2023 roku;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 17 marca 2014 roku, prawomocnym w dniu 25 marca 2014 roku, wydanym w sprawie II K 29/14 za czyn z 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 14 marca 2013 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 14 marca 2013 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wymiarze 10 złotych, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy oraz przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 150 złotych; na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 2 lipca 2017 roku do dnia 1 lipca 2017 roku i od dnia 17 lipca 2017 roku do dnia 17 listopada 2017 roku, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku orzeczono nawiązkę w kwocie 800 złotych; skazany odbył karę w całości w okresie od 24 października 2014 roku do 21 kwietnia 2016 roku;

X. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 17 listopada 2017 roku, prawomocnym w dniu 25 listopada 2017 roku, wydanym w sprawie VII K 619/17 za czyn z 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 2 lipca 2017 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 1 lipca 2017 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 2 lipca 2017 roku godz. 20:40 do dnia 11 lipca 2017 roku godz. 20:40 i od dnia 17 lipca 2017 roku godz. 20:40 do dnia 17 listopada 2017 roku godz. 15:25, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku orzeczono nawiązkę w kwocie 800 złotych; skazany odbywa karę pozbawienia od dnia 12 lutego 2018 roku i będzie odbywał do 3 października 2019 roku;

XI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 28 listopada 2017 roku, prawomocnym w dniu 12 stycznia 2018 roku, wydanym w sprawie VII K 659/17 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 27 lutego 2017 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 27 lutego 2017 roku od godz. 18:05 do dnia 28 lutego 2017 roku do godz. 15:38; skazany będzie odbywał wskazaną karę od 3 października 2019 roku do 30 marca 2021 roku;

XII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 11 kwietnia 2018 roku, prawomocnym w dniu 19 kwietnia 2018 roku, wydanym w sprawie

II K 37/17 za czyn z art. 157 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 października 2016 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania 17 listopada 2016 roku godz. 14.00 do 18 listopada 2016 roku godz. 11.07 oraz orzeczono nawiązkę w kwocie 3876,33 złotych na rzecz pokrzywdzonego; skazany będzie odbywał wskazaną karę od 30 marca 2021 roku do 25 września 2021 roku;

XIII. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 10 kwietnia 2018 roku, prawomocnym w dniu 21 kwietnia 2018 roku, wydanym w sprawie VII K 151/18 za czyn z art. 209 § 1 a k.k. popełniony w okresie od maja 2016 roku do czerwca 2017 roku na karę roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie oraz ze zobowiązaniem do łóżenia na utrzymanie małoletniej A. O., skazany nie rozpoczął odbywania wskazanej kary z uwagi na pobyt w zakładzie karnym.

a następnie:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. art. 85 § 1, § 2 i § 3 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 r. przy zastosowaniu z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. Nr 396) połączył skazanemu B. O. kary pozbawienia wolności i kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej opisanych w pkt VIII (II K 355/13), X (VII K 619/17), XI (II K 659/17) oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim opisanym w pkt XII (II K 37/17) z karą ograniczenia wolności orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej opisanym w pkt XIII (VII K 151/18) i jako karę łączną wymierzył skazanemu karę 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawach: VII K 619/17 od dnia 2 lipca 2017 roku godz. 20:40 do dnia 11 lipca 2017 roku godz. 20:40 i od dnia 17 lipca 2017 roku godz. 20:40 do dnia 17 listopada 2017 roku godz. 15.25 oraz od dnia 12 lutego 2018 roku do dnia 15 marca 2019 roku, VII K 659/17 od dnia 27 lutego 2017 roku od godz. 18:05 do dnia 28 lutego 2017 roku do godz. 15:38, II K 37/17 od dnia 17 listopada 2016 roku godz. 14:00 do dnia 18 listopada 2016 roku do godz. 11:07, II K 355/13 od dnia 4 do 5 września 2011 roku oraz od dnia 19 stycznia 2012 roku do dnia 21 stycznia 2012 roku oraz okres 24 dni, o który uległa skróceniu kara łączna pozbawienia wolności orzeczona w sprawie II K 355/13;

III. orzekł, iż w pozostałym zakresie, wyroki opisane w pkt VIII, X, XI, XII i XIII podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawach z pkt: I, II, III, IV, V, VI, VII, IX;

V. zwolnił skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego i określił, że wchodzące w ich skład wydatki postępowania ponosi Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku złożyli skazany i jego obrońca.

Skazany, w osobiście sporządzonym środku odwoławczym, w którym nie wskazał czego się domaga, nie zgodził się z zapadłym wyrokiem łącznym, gdyż jego zdaniem został wydany na jego niekorzyść, a ponadto nie miał obrońcy z urzędu i nie został doprowadzony na ogłoszenie wyroku.

Obrońca zaskarżając powyższy wyrok w całości, na korzyść oskarżonego zarzucił mogący mieć wpływ na treść wyroku błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na tym, że dla właściwej resocjalizacji skazanego niezbędna jest dłuższa izolacja niż wynikająca z wydania wyroku łącznego opartego na zasadzie absorpcji, bowiem obecna postawa i zachowanie skazanego w zakładzie karnym oraz jego krytyczny stosunek do poprzedniego sposobu życia i popełnionych czynów wskazuje na jego pozytywną prognozę kryminologiczną.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej w oparciu o zasadę pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesione apelacje nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

W ramach wstępu wskazać należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i wydał trafne rozstrzygnięcie o połączeniu kar pozbawienia wolności (pkt I), uznając, iż w pozostałym zakresie wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu (pkt III) oraz umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałych sprawach (pkt IV). Trafnie wymienił też okresy podlegające zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności (pkt II). Również skarżący nie kwestionują poczynionych ustaleń faktycznych i oceny materiału dowodowego w tym zakresie.

W odniesieniu do zarzutów B. O. wskazać należy, iż żaden przepis nie obliguje sądu do doprowadzania skazanego na ogłoszenie wyroku.

Mimo złożonego w tym przedmiocie wniosku zastosowanie ma tryb przewidziany art. 422 § 2a k.p.k. zapewniający stronie wszelkie gwarancje procesowe, w tym przede wszystkim do zaskarżenia wyroku. W takim przypadku nie ma również konieczności wyznaczania obrońcy z urzędu, o którego ustanowienie nota bene B. O. do czasu wydania wyroku przez sąd I instancji nie wnioskował (brak było przy tym podstaw do obrony obligatoryjnej).

Przed odniesieniem się do zarzutu zawartego w apelacji obrońcy wskazać należy, iż skarżący w swojej apelacji (odczytywanej jako całość) – mimo wskazania, iż zaskarża wyrok w całości – w istocie kwestionuje wyłącznie wymiar kary łącznej pozbawienia wolności zawarty w pkt I wyroku domagając się wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o zasadę pełnej absorpcji.

Przy tak określonych ramach wniesionego przez obrońcę środka odwoławczego, wbrew zarzutowi w nim zawartemu oraz argumentacji sformułowanej na jego poparcie, nadto w odniesieniu do stanowiska skazanego o wydaniu wyroku na jego niekorzyść stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy wymierzając B. O. karę łączną pozbawienia wolności w należyтым stopniu uwzględnił zasady jej wymiaru, mając na uwadze okoliczności dotyczące osoby skazanego, w tym te wskazane w uzasadnieniu apelacji obrońcy. Zajęte przez Sąd meriti stanowisko jest racjonalne i zasługuje na aprobatę (k. 187v.-188, str. 8-9 uzasadnienia).

Za obniżeniem kary łącznej pozbawienia wolności do granicy wynikającej z zasady pełnej absorpcji – 2 lat – nie przemawia poprawne zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej, krytyczny stosunek do popełnionych czynów, odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania, odbycie psychoterapii z uzależnienia, czy wykonywanie nieodpłatnych prac w warsztacie na rzecz zakładu karnego. Eksponowane okoliczności zostały bowiem należycie uwzględnione przez Sąd Rejonowy, czego efektem jest niezastosowanie przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady kumulacji, a asperacji.

W sytuacji, w której suma podlegających łączeniu kar wynosi 6 lat i 9 miesięcy, zaś najwyższa z kar jednostkowych orzeczona została w wymiarze 2 lat, to kara łączna w wysokości 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jawi się jako dolegliwość wyważona i w nieuzasadniony sposób nie premiuje skazanego. Nie sposób zatem podzielić stanowiska B. O. zawartego w jego apelacji, iż wyrok łączny został wydany na jego niekorzyść. Nie ma także jakichkolwiek podstaw (w szczególności takich nie sposób doszukać się w uzasadnieniach wniesionych apelacji) by skutecznie zakwestionować wymiar kary łącznej orzeczonej wobec B. O.. Skazany wymaga bowiem dalszych oddziaływań resocjalizacyjnych i utrwalenia postaw społecznie pożądanych, na co zwracał słusznie uwagę Sąd Rejonowy.

W tym stanie rzeczy za całkowite nieporozumienie uznać trzeba domaganie się przez obrońcę zastosowania w procesie łączenia kar zasady pełnej absorpcji - wobec braku jakichkolwiek racjonalnych ku temu podstaw. W tych warunkach nie występują nie tylko przesłanki przemawiające za zastosowaniem wobec skazanego zasady pełnej absorpcji przy

wymiarze kary łącznej, lecz również takie, które mogłyby przekonać o zasadności złagodzenia kary wymierzonej w zaskarżonym wyroku.

Z tych względów, jak również wobec niestwierdzenia nieprawidłowości podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Zwolnienie skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze nastąpiło na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., zaś przyznanie adw. P. G. kwoty 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony skazanego w postępowaniu odwoławczym nastąpiło w oparciu o przepisy § 4 ust. 1 i 3 w zw.

z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714).

Włodzimierz Śpiewła Mariusz Jaroszyński Krzysztof Wojtaszek